

§ 4.

Sysselraadet undersøger den fremsatte Begøring og kan til Brug ved Undersøgelsen fordrø Udskrifter eller Attester af Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige.

Efter endt Undersøgelse bestemmer Sysselraadet, om Andrageren er berettiget til Alderdomsunderstøttelse, og i saa Fald hvad og hvor meget der kan ydes. De nærmere Bestemmelser herom fastsættes ved kongelig Anordning.

Indtægter af rent tilfældig Art lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af den paagældendes Trang.

Den Hjælp, som Kommuneraadet maatte finde det nødvendigt at tilstaa den paagældende forinden Sagens endelige Afgørelse, betragtes, for saa vidt han findes berettiget til Alderdomsunderstøttelse, som en Del af denne, i modsat Fald som Understøttelse eller Fattighjælp.

§ 5.

For saa vidt den understøttede skulde foretage Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke ham fra Adgang til Alderdomsunderstøttelse, eller han skulde misbruge hvad han faar i Understøttelse, bortfalder denne.

§ 6.

Alderdomsunderstøttelse udredes af Syssellasserne. De af Syssellasserne afholdte Udgifter opføres under en særskilt Post i Sysselraadets aarlige Regnskaber.

Efter at Sysselraadens Regnskaber paa sædvanlig Maade er revideret af Landsfogden, fremsender denne Indberetning til Indenrigsministeriet om, hvad der er anvendt i hvert enkelt Syssel.

§ 7.

Af Syssellassernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelse refunderer Statskassen indtil 100 Kr. for hver enkelt Person og indtil 150 Kr. for hvert Ægtepar, der er understøttet.

I ganske særlige Tilfælde skal dog Indenrigsministeren kunne bestemme, at ogsaa større Understøttelser refunderes.

§ 8.

Besværinger fra de trængende over de af Sysselraadet i Medfør af denne Lovtagne Bestemmelser kan forelægges for Landsfogden, hvis Afgørelse atter kan indankes for Indenrigsministeren.

§ 9.

Om Lovens Ikrafttræden træffes nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeren efter stedfunden Forhandling med Landsraadene.